Diari de la neu, 02/04/21

Així està el panorama en plena Setmana Santa

La situació a pistes: visitem Grandvalira i Masella

Lliscant per la pista Guineu del sector El Tarter ahir dijous *Autor/a: Diaridelaneu.cat*

Ens trobem en plena Setmana Santa i ja gaudim del desconfinament comarcal. Podem anar a esquiar on vulguem del Pirineu català i, des d'ahir mateix, de l'andorrà. Però més aviat fa calor, venim d'un març molt sec i, per més inconvenients, la neu bruteja pels episodis de pols sahariana del passat mes de febrer. Amb aquest panorama alguns es pregunten, i desanimen a altres, sobre si val la pena pujar a esquiar. Intentem donar una resposta.

Imatge de dimecres. Per la pista Carena camí de Dues Estacions, la pista d'unió entre La Molina i Masella.

Ens trobem en plena Setmana Santa i ja gaudim del desconfinament comarcal. Per fi podem anar a esquiar on vulguem del Pirineu català i, des d'ahir mateix, de l'andorrà. Però la conjuntura no és la millor per als qui practiquem alguna modalitat dels esports de neu: fa calor, venim d'un mes de març molt sec i, per més inconvenients, la neu bruteja pels episodis de pols sahariana del passat mes de febrer. Amb aquest panorama alguns es pregunten, i a la vegada desanimen a altres, sobre si val la pena pujar a esquiar. Intentem donar-vos una resposta el més objectiva possible.

Per la pista Tamarro de Grandvalira ahir dijous. Neu primavera a pistes. Al fons les muntanyes deixen entreveure que venim d'un març molt sec

El paisatge

Per donar la nostra resposta amb criteri a la pregunta hem visitat dues estacions: Masella, el 31 de març, i Grandvalira, l'1 d'abril. I quines han estat les nostres sensacions? Doncs anem al gra.

Qui busqui una Setmana Santa bucòlica a la neu, i entenem per bucòlica la imatge idíl·lica d'un paisatge blanc polar per sobre la línia del bosc o amb neu abundant a pistes per sobre els 1.500 metres, ho té difícil. Difícil no, no la trobarà al Pirineu català. Ni andorrà. Ni aragonès...

Els episodis de la pols sahariana del mes de febrer estan passant factura com no ho havien fet fa setmanes enrere. A més, en les darreres setmanes s'ha pogut fer neu de canó, cert, però pocs dies, i la neu blanca que es va produir ja s'ha tornat a barrejar amb la "sahariana". Certament el color de la neu no és gaire blanc.

Així doncs, qui s'imagini una Setmana Santa amb muntanyes ben lluentes de blanc i de fons per emmarcar les fotografies tampoc ho podrà fer. El març ha estat garrepa en precipitacions i les muntanyes així ho transmeten. I un cop deixat ben clar què hi trobarem a pistes en quan a paisatges, ara anem a explicar-vos la nostra experiència sobre esquís.

Observant la Cerdanya i el massís del Carlit al fons des de la pista de Coma Pregona de Masella. Foto del 31 de març.

Setmana Santa sobre els esquís

Doncs les condicions són les pròpies de l'esquí de primavera, amb totes les coses bones i no tan bones que té l'esquí en aquesta època de l'any. Les primeres baixades a partir de les 9 del matí són de neu endurida. A partir de les 10 comença la transformació, fins a les 12 del migdia o la una de la tarda, i per tant esquiarem sobre "neu cremeta" o neu "sucre". A partir de les dues de la tarda ho farem amb neu possiblement molt transformada, el que alguns en diuen neu granissada, primavera o pastosa.

Tant a Masella, dimecres, com a Grandvalira, ahir dijous, les condicions han estat gairebé idèntiques. No hi ha diferències en el procés de transformació i horaris, si bé es poden moure les franges horàries en funció de les cotes i orientacions. En aquest sentit us recomanem una lectura a l'article Consells, al·licients i bones raons per esquiar a la primavera.

Entrant a la pista Isards aquest dimecres

Pugem a pistes, doncs?

Doncs bé, la pregunta té una resposta diferent en funció del que busqueu o del tipus d'esquiadors que sigueu. En el nostre cas, la resposta és que sí, un sí ben gros malgrat els inconvenients exposats més amunt. Val la pena pujar a pistes.

Un sí ben gran especialment justificat quan recordem que venim de mesos en què esquiar s'havia convertit en una activitat destinada a uns pocs privilegiats. Ara que ho podem fer, no ho desaprofitem. Ara que tenim l'estiu avançant pel calendari i apropant-se a la cantonada, ens ajudarà a mantenir-nos en forma i a fer menys llarga l'espera d'una nova temporada. Ara que a França tornen ales restriccions estrictes i que les coses aquí no estan gaire millor, aprofitem aquests dies a la neu com si fossin els darrers de la nostra vida.

Val molt la pena posar en valor que poder passar uns dies a la natura, a l'alta muntanya, s'està conevertint en un luxe. I ens anirà bé per conscienciar-nos que entre pandèmies i notícies de l'escalfament global, sembla un consell lògic esprémer les hores i els dies a la neu tant com puguem. Els mesos que vénen es poder fer llargs, molt llargs.

Entrant a la pista Àliga de Grandvalira ahir dijous

Així, doncs, lectors, si per nosaltres és, avui i demà, i demà passat, i.... ens veiem a pistes! Us deixem amb alguns enllaços que us poden ajudar a valorar si pujar o no a esquiar.